

Не любити тебе — не можна.
Володіти тобою — жаль.
І хвилинка діяння кожна
Випромінює нам печаль.
Бути разом... в однім цілунку.
Злить уста і серця свої.
Тільки в хвилі нема порятунку...
Плачуть вночі лишень солов'ї...
Ти в хвилину чуттєвої бурі
Не віддайся мені, дивись,
Бачиш вечора крила похмурі?
То над нами вони зійшлись.
Хай нам кажуть: любити можна
Тільки раз. Того разу й жаль,
І щаслива хвилинка кожна
Випромінює нам печаль.
Не ховайся в зволоженім зорі,
Бо розгойдані береги
Поглинаючих фантазмагорій
Будуть завжди нам дорогі.
Ні! Знайти і в чуттєвих бурях
Не перейдену нами грань,
Щоб не відати днів похмурих,
Щоб не знати про гнів прощань.
Не любити тебе — не можна,
та й любитись з тобою — жаль,
бо хвилинка кохання кожна
випромінює нам печаль.